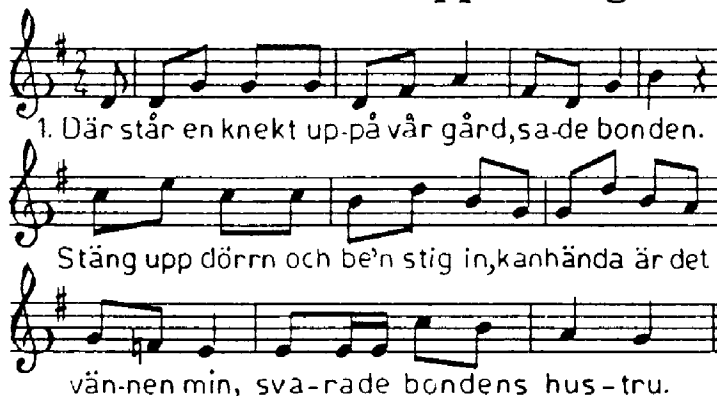

Där står en knekt uppå vår gård

1. Där står en knekt up-på vår gård, sa-de bonden.
Stäng upp dörrn och be'n stig in, kanhända är det
vän-nen min, sva-rade bondens hus-tru.

– Var skall den knekten sitta då,
sade bonden.

– På en stol bredvid mitt bord,
spela kort och göra hor,
svarade bondens hustru.

– Var skall jag själver sitta då,
sade bonden.

– Uti en vrå uppå min kvast,
och det ska ske med största hast,
svarade bondens hustru.

– Vad skall den knekten få till mat,
sade bonden.

– Äggemat på silverfat,
ty han har stått i krigsparad,
svarade bondens hustru.

– Vad skall jag själver äta då,
sade bonden.

– Surer sill och rutten kål
duger åt en bonde snål,
svarade bondens hustru.

– Var skall den knekten sova då,
sade bonden.

– I min säng, uppå min arm,
gänga mej tills jag blir varm,
svarade bondens hustru.

– Var skall jag själver sova då,
sade bonden.

– Under vår lo, bredvid vår so,
därtill är du ej för go,
svarade bondens hustru.

– Om svinelusen biter mej,
sade bonden.

– Ja, biter hon dej, så bit emot,
hinner du mer, så slå ihjäl,
svarade bondens hustru.

– Jag tror att satan rider dej,
sade bonden.

– Ja, rider han mej, så bor han i dej,
för att du så lite gängar mej,
svarade bondens hustru.